

221.

O G Ł O S Z E N I E**Okręgowego Urzędu Górniczego
w Tarnowskich Górach**

z dnia 25 września 1937 r.

**o zatwierdzeniu nadania górniczego na rudę
żelazną pod nazwą „Podłęże Królewskie II”.**

Stosownie do § 30 instrukcji o zastosowaniu art. 454-540 ustawy górniczej (zb. Pr. Ces. Ros. t. VIII wyd. 1912 r.) Okręgowy Urząd Górniczy w Tarnowskich Górach ogłasza, że Częstochowskiemu Towarzystwu Górniczo-Przemysłowemu Sp. Akc. w Częstochowie zostało przyznane w dniu 30 czerwca 1937 r. rozp. Ministra Przemysłu i Handlu w Warszawie Nr. G. A. III-34/8 nadanie górniczne do wydobywania rudy żelaznej pod nazwą „Podłęże Królewskie II Nr. 472 P” o powierzchni 1.138.021 m. kw. na gruntach wsi Podłęże Królewskie i Dankowice oraz folwarku Dankowice, przynależnego do b. majoratu Opatów, w gminie Kuźniczka, w powiecie częstochowskim, w woj. kieleckim.

Naczelnik Okręgowego Urzędu Górniczego:
Hanasiewicz

222.

O G Ł O S Z E N I E**Okręgowego Urzędu Górniczego
w Tarnowskich Górach**

z dnia 25 września 1937 r.

**o zatwierdzeniu nadania górniczego na rudę
żelazną pod nazwą „Starokrzepice I”.**

Stosownie do § 30 instrukcji o zastosowaniu art. 454-540 ustawy górniczej (zb. Pr. Ces. Ros. t. VIII wyd. 1912 r.) Okręgowy Urząd Górniczy w Tarnowskich Górach ogłasza, że Częstochowskiemu Towarzystwu Górniczo-Przemysłowemu Sp. Akc. w Częstochowie zostało przyznane w dniu 30 czerwca 1937 r. rozp. Ministra Przemysłu i Handlu w Warszawie Nr. G. A. III-34/8 nadanie górniczne do wydobywania rudy żelaznej pod nazwą „Starokrzepice I Nr. 471 P” o powierzchni 1.138.021 mtr. kw. na gruntach wsi Starokrzepice i folwarku Starokrzepice, przynależnego do b. majoratu Aleksandria, w gminie Kuźniczka, w powiecie częstostochowskim, w woj. kieleckim.

Naczelnik Okręgowego Urzędu Górniczego:
Hanasiewicz

223.

O K Ó L N I K**Ministerstwa Spraw Wewnętrznych Nr. 119**

z dnia 18 października 1926 r.

w sprawie przyjmowania ludności w urzędach
(Nr Min. 1277/26).

Do Panów Starostów.

**1. Brak jednolitości w dopuszczaniu ludności
do urzędów.**

Stwierdziłem, że przyjmowanie ludności przez Panów Starostów dokonywa się niejednakowo na całym obszarze Rzeczypospolitej.

Stwierdziłem, że ludność włościańska niejednokrotnie po kilka dni oczekuje, ażeby uzyskać możność załatwienia sprawy w urzędzie Starostwa.

Stwierdziłem niejednakowe traktowanie ludności w zależności od jej pochodzenia, wyznania i stanowiska w społeczeństwie.

Stan ten musi ustać natychmiast.

2. Cel zarządzenia.

Celem jednakowego, sprawiedliwego i szybkiego traktowania ludności we wszystkich Starostwach na całym obszarze Rzeczypospolitej, rozkazuję i zarządzam, co następuje:

**3. Szczegółowe określenie sposobu przyjęcia
ludności w Starostwie.**

W każdym Starostwie, w pobliżu wejścia, należy urządzić możliwie duży pokój, z ławami do siedzenia. Pokój oznaczyć napisem: „Pokój przyjęć”. Do tego pokoju, począwszy od godziny 9 rano, ma wstęp każdy obywatel Rzeczypospolitej, chcący osobiście przedstawić jakąkolwiek sprawę Staroście. Woźny, któryby się ośmielił nie wpuścić kogokolwiek lub nie wskazać drogi do pokoju przyjęć, ma być natychmiast wydalony ze służby.

O godzinie 9.30 rano naczelnik kancelarii Starostwa przychodzi ze specjalną książką do pokoju przyjęć i notuje imię i nazwisko, adres i sprawę interesanta. O godzinie 10 przychodzi do pokoju przyjęć Starosta, lub w wypadkach jego służbowej nieobecności w biurze — zastępca Starosty.

W chwili wejścia Starosty do pokoju przyjęć wstają wszystkie znajdujące się w pokoju osoby.

W tejże chwili nad wejściem do gmachu Starostwa wywieszona zostaje flaga państwowa, celem:

a) podkreślenia szczególnej łączności Starosty z ludnością w czasie dokonywania przez niego przyjęć publicznych;

b) oznajmienia o odbywającym się w tym czasie przyjęciu wszystkich obywateli.